

Dream Church

Förord

Denna novell utforskar hur en livfull församling, ledd av ett karismatiskt och auktoritärt ledarskap, gradvis kan förändras till att bli mer sluten och uppvisa destruktiva sekttegenskaper. Historien illustrerar även hur bräckliga, sårade och gemenskapstörstande människor - i synnerhet unga - lätt kan manipuleras och bli offer för denna utveckling.

Boken "Sekten" av Anna Lindman, som beskriver händelserna i Knutby Filadelfia åren 1999-2004, har tjänat som inspirationskälla till novellen.

Mötet

Salina hade precis flyttat till den lilla staden med sina föräldrar och börjat på en ny gymnasieskola. En solig eftermiddag stod hon på skolgården, omgiven av elever som småpratade och skrattade. Hon kände sig främmande och ensam eftersom hon hade svårt att hitta vänner. Plötsligt närmade sig två tjejer henne med självsäkra steg och leenden på läpparna. Det var Victoria och Anna från årskursen över henne.

— Hej! Vi har sett dig hänga själv här på rasterna och tänkte att du kanske vill vara med oss. Vad heter du förresten? frågade Victoria med ett vänligt leende.

— Jag heter Salina och har precis flyttat hit och börjat på det här gymnasiet, så jag känner ingen direkt. Det vore faktiskt jättekul att träffa lite nya människor. Tack för att ni frågade, svarade Salina tacksamt.

— Inga problem! Vi är kamratstödjare här på skolan och brukar ofta göra grejer efter skolan också. Vi är nästan alltid på Dream Church. Vet du vad det är? sa Anna entusiastiskt.

— Nej, vad är det? frågade Salina nyfiket.

— Det är en kyrka som ligger här i närheten, svarade Victoria snabbt.

Salina tvekade.

— Är den katolsk? För även om jag varit i Sverige sedan jag var fem år så kommer min familj från Colombia, så vi är katoliker. Jag har gått hela min uppväxt i katolska kyrkan för att mina föräldrar vill det. Men jag tycker det är trist, det är inte min grej det här med kyrkan.

Victoria log och skakade på huvudet.

— Asså, det här är annorlunda, jag lovar. Det är inte någon gammal präst som pratar en massa man inte fattar och tråkiga gamla psalmer. Det är värsta bra musiken i den här kyrkan och bandet är superproffsigt och du ska höra vår apostel, pastor Johan. Han säger verkligen sanningen om ens liv. Och så är det jättemånga ungdomar och snygga killar, haha.

Salina såg fortfarande osäker ut men nickade till slut med ett försiktigt leende.

— Okej, jag kan ge det ett försök.

— Grymt, vi möts här kl. 10 på söndag så går vi tillsammans, sa Anna och de kramade om Salina innan de skildes åt.

Pastor Frida

På söndagen stod Salina med Victoria och Anna utanför Dream Church, en modern byggnad med väggar bestående av stora fönster. Victoria var ivrig och frågade,

— Är du redo? Det här kommer att bli så häftigt!

— Jag är lite nervös, erkände Salina.

— Det är lugnt! Du kommer att gilla det, jag lovar. Kom så går vi in, sa Anna och ledde vägen in i kyrkan.

Inuti var det ljust och fyllt med människor som pratade glatt och kramade om varandra. En mötesledare på scenen hälsade alla välkomna.

— Välkomna alla till Dream Church! Säg till din granne i bänken: 'Hej, härligt att du är här idag. Gud älskar dig!' Så, ska vi ställa oss upp och lovsjunga Jesus.

Salina följde instruktionerna, lite blygt, och blev förvånad över hur människor hängivet och glada lyfte händerna i bön, sjöng med hög röst och verkade vara helt uppslukade av atmosfären. Victoria och Anna log stort åt henne, och hon kände sig både obekvämt och nyfiken på samma gång.

— Det är som att de verkligen menar det här... det är så levande, tänkte Salina för sig själv.

— Vad sa jag? Det här är fantastiskt, eller hur? frågade Victoria entusiastiskt.

— Ja... Det är något annorlunda, svarade Salina.

Pastor Frida, som också var lärare på Dream Churchs bibelskola, började predika. Hon var en duktig retoriker och lyckades alltid fånga åhörarnas intresse med sina kraftfulla predikningar under gudstjänster och bibelstudier. Hennes röst fyllde rummet och orden verkade gå rakt in även i Salina. Pastor Frida talade om Guds kraft och kärlek till varje människa, och Salina kände hur orden träffade henne djupt. Hon blev både rörd och utmanad av det.

Salina var en rätt blyg och foglig tjej som alltid hade velat vara alla till lags. Hon hade alltid haft svårt att säga nej och blev ibland utnyttjad på grund av sin snällhet. Men på senare tid hade hon börjat tröttna på den rollen. Hon ville bli bättre på att stå upp för sig själv och göra som hon själv ville. Egentligen ville Salina försöka förstå vad hon själv ville, vem hon var och vad hennes plats i detta livet var. Hon grubblade ofta över livets stora frågor, som tonåringar ofta gör.

Efter gudstjänsten introducerades Salina för pastor Frida genom Victoria och Anna. Pastor Frida såg varmt på henne och omfamnade henne.

— Salina! Det är så underbart att ha dig här hos oss. Jag hoppas du känner dig välkommen.

— Tack... ja, jag... det var väldigt fint. Jag har aldrig varit med om något liknande, svarade Salina tacksamt.

— Det är fantastiskt att höra. Vi är som en familj här på Dream Church, och du är alltid välkommen att vara en del av den, sa pastor Frida med ett leende, som ingav förtroende hos Salina.

— Pastor Frida är så inspirerande! Hon är verkligen en sann Gudskvinna här i kyrkan, fyllde Victoria på.

— Ja, och hon får oss att verkligen tänka efter och växa i vår tro, tillade Anna.

Salina nickade tyst för sig själv, imponerad av pastor Fridas inflytande och karisma. Hon kände sig både lockad och överväldigad av den starka gemenskapen och den andliga stämningen hon upplevde.

— Salina, du måste följa med Anna och mig till vår cellgrupp i veckan. Det är pastor Frida som är vår ledare och vi brukar träffas hemma hos henne, sa Victoria.

Salina kunde inte motstå denna fantastiska chans att få träffa pastor Frida mer privat och tackade därför ja. Hon hade nu på kort tid fått nya vänner och pastor Frida verkade kunna vara den kvinnliga förebild som hon omedvetet letat efter.

Cellgruppen

Följande vecka besökte Salina cellgruppen hemma hos pastor Frida, som hälsade henne med ett stort leende.

— Hej alla! Så kul att ni är här igen. Salina, det är fantastiskt att se dig!

Atmosfären var varm och välkomnande, och Salina kände sig genast omfamnad av gemenskapen. Tjejerna fikade, studerade Bibeln och delade sina tankar och upplevelser från veckan som gått. Eftersom Salina var ny, berättade tjejerna lite om sig själva och sina bakgrunder.

Salina förstod snabbt att Victoria var en tjej med skinn på näsan. Hon hade haft en tuff uppväxt i en missbrukarfamilj, och socialen blev tidigt inkopplad. När hon började mellanstadiet placerades hon i en fosterfamilj som hon inte trivdes hos, vilket ledde till att hon började rymma och skolarbetet blev lidande. I högstadiet hamnade hon i kriminella gäng som utnyttjade henne på olika sätt. Av en tillfällighet träffade hon Anna, som var uppväxt i en ordentlig kristen familj som var aktiva i Dream Church. De tog sig an Victoria och blev stödfamilj. Då började det vända för henne. Hon jobbade upp sina betyg och tillsammans med Anna kom hon in på det gymnasium där nu även Salina gick.

Anna var en öppen, positiv och glad tjej, och ett riktigt Jesusfreak.

— Det var det enda du pratade om när vi träffades. Du var nördig, tyckte jag, men du visade mig sådan kärlek som jag aldrig hade känt. Jag kände att du verkligen brydde dig och var någon att lita på. Så, jag lät dig hållas med dina Jesusgrejer," skrattade Victoria.

— Ja, vi var verkligen olika, inflikade Anna.

— Salina, kan inte du berätta lite om din bakgrund? frågade pastor Frida.

Salina var fortfarande lite blyg och inte så van vid att prata om sig själv, särskilt inför främlingar.

— Ja...jag är född i Colombia, men minns inte så mycket från mina första år där, började hon trevande.

Hennes familj hade flytt landet av politiska orsaker och fått uppehållstillstånd i Sverige, där hennes pappa hade släktingar som flyttat hit tidigare. Som enda barnet hade Salina alltid varit föräldrarnas lilla prinsessa och stått i centrum. De hade också väglett henne i den katolska tron, vilket innebar att hon var döpt i Colombia och konfirmerad i en katolsk kyrka i Sverige. Salina hade gått på otaliga mässor, men kände ändå inte att kyrkan och den kristna religionen hade något att ge henne. Det innebar bara en massa ritualer, både hemma och i kyrkan, som man bara skulle göra i hennes kultur.

— Och så fick man inte göra något kul, för allt roligt verkade vara syndigt, skrattade Salina, som nu kände sig mer bekväm med situationen.

På senare tid hade Salina emellertid börjat säga emot sina föräldrar när de ville att familjen skulle gå till kyrkan. Det var ett av hennes försök att hitta sin egen väg. I cellgruppen var där, utöver Victoria, Anna och henne själv, även nio andra tjejer med olika livsberättelser. Det alla verkade ha gemensamt var att de hade hittat sitt hem och

sig själva i Dream Church. En stor del av denna kväll ägnade de åt att beskriva hur fantastisk denna kyrka var med alla sina verksamheter, inspirerande samlingar, livsförvandlande predikningar av de underbara pastorerna, och då inte minst pastor Frida.

När Salina lämnade mötet följde Victoria och Anna henne hem. När de sedan hade lämnat henne tänkte hon för sig själv: *Det är som att jag kan vara mig själv i den här gruppen. Det känns så avslappnat, som att jag inte behöver leva upp till någon annans förväntningar.*

Konflikt

När Salina berättade för sina föräldrar att hon hade börjat gå till Dream Church och cellgruppen, hoppades hon att de skulle bli glada över att hon återigen hade börjat gå till en kristen kyrka. Följande kväll när hon satt på sitt rum kom de in och satte sig bredvid henne på sängen. Salina förstod att det var något allvarligt de ville tala med henne om.

— Salina, din mor och jag har pratat. Vi är oroadе över det här med Dream Church, sa hennes pappa försiktigt.

— Men pappa, det är en fin kyrka. De bryr sig om varandra och tron på ett sätt som jag aldrig upplevt förut, svarade Salina ivrigt.

— Salina, du vet att vi är katoliker. Dream Church är inte en sann kyrka enligt vår tro. Vi vill inte att du går dit, sa hennes mamma bestämt.

— Men varför kan ni inte bara vara glada för min skull? Jag har hittat vänner och gemenskap där. Det är viktigt för mig, sa Salina med frustration i rösten.

— Vi vill bara ditt bästa, Salina. Det här är inte rätt väg för dig, sa hennes pappa med en bekymrad blick.

Salina kände sig arg och besviken.

— Hur kan ni göra så här mot mig?, muttrade hon tyst. *Varför kan de inte se hur bra det här är för mig? Är det här verkligen vad katolska kyrkan lär ut? Då kan den kyrkan verkligen inte vara från Gud. Gud skulle aldrig få mig att må dåligt, det har ju pastor Frida sagt!* tänkte hon vidare för sig själv.

Hon kände sig nu splittrad mellan sin nya gemenskap och sina föräldrars förväntningar. Det skar i henne att inte kunna förena de två världarna. Hon ville inte såra sina föräldrar, men tänkte samtidigt att hon inte kan leva deras liv utan måste få ha sitt eget. Hennes föräldrar fick tycka vad de ville, hon tänkte i alla fall göra som hon själv ville.

— Ja, ja. Kan ni gå ut nu. Jag behöver göra mina läxor, svarade hon sina föräldrar, som lämnade rummet.

Visionen

Pastor Johan hade alltid varit känd för sin karisma och sin förmåga att locka till sig människor. Han var en självutnämnd apostel som ledde Dream Church med en självsäker hand, och hans predikningar fyllde kyrkan varje söndag.

En dag, medan pastor Johan och pastor Frida satt på pastorexpeditionen, började han tala med en förtrolig röst.

— Frida, jag har haft en vision, sa han och lutade sig framåt.

— Gud har uppenbarat något för mig, något stort.

Pastor Frida tittade på honom med stora ögon.

— Vad har Gud visat dig, Johan?

— Frida, du vet att kristna i alla tider har tolkat Lammets bröllop i Uppenbarelseboken som att Jesus, Lammet, ska gifta sig med sin brud och att denna brud har setts som den kristna kyrkan, Kristi kropp. Men nu har Gud talat om för mig att detta ord har misstolkats i alla tider och att bruden egentligen är en enda person, en kvinna, och det är du av alla människor som är den utvalda att stå som Jesu brud vid hans återkomst, sa pastor Johan övertygande.

— Jag måste erkänna att, även om jag är hans apostel, hade jag svårt att ta in detta budskap. Men, ju mer jag bad och läste Bibeln, desto mer öppnades mina ögon för Guds sanning.

Pastor Johan fortsatte:

— Men för att vara redo för den dagen, måste du tränas. Och, som din herde, är det mig Gud har utvalt att förbereda dig inför bröllopet.

Hans ögon brann av övertygelse, då han även hade en brinnande åtrå till pastor Frida sedan en tid tillbaka. Både Johan och Frida var emellertid gifta på varsitt håll och otrohet är en synd i Guds ögon, men genom att denna gudomliga vision nu hade uppenbarats såg pastor Johan sin chans att få pastor Frida för sig själv. Jesu återkomst närmade sig, vilket innebar att Gud skulle ta med sitt folk till sitt rike. Om detta bröllop nu var en del av Guds plan, hur kunde man då som sann kristen hindra honom? Allt detta var förstås iscensatt av pastor Johan själv, driven av sina köttsliga begär. När pastor Johan ville ha något, skulle Gud se till att han fick det. I och med sin auktoritet, karisma och uppgift som herde och apostel i Dream Church, blev nu pastor Frida fångad i hans nät av manipulation. Hon stirrade på honom, överväldigad av tanken.

— Men, hur ska detta gå till? Hur vill Gud att du ska träna mig?

— Vi måste vara tillsammans, Frida. Köttsligt. För att du ska kunna uppfylla din roll som Jesu brud enligt Guds plan, förklarade Johan.

— Om inte bröllopet äger rum, kan vi inte räddas till evigheten. Vi trotsar då Gud och kommer att brinna i den eviga elden som är förberedd för Djävulen och hans änglar, samt den falske profeten, citerade pastor Johan Bibelns ord och fortsatte:

— Alla som går emot Gud hamnar ju där, som du vet.

Frida tvekade, men Johans ord verkade bära en otrolig tyngd.

— Om det är Guds vilja, så måste jag följa det, viskade hon till slut.

Pastor Johan gav en liknelse:

— Likt Johannes döparen beredde vägen för Jesus ankomst, måste nu församlingen bereda vägen för Jesu återkomst och detta bröllop som öppnar vägen till evigheten i Guds rike, och det är vår uppgift nu att vara Guds verktyg i denna process.

Pastor Johan visade ett antal ord som han tyckte talade för denna sanning.

Ledarsamling

Efter att ha manipulerat pastor Frida, introducerade pastor Johan denna vision för övriga cellgruppsledare under en ledarsamling. Han beskrev i detalj Guds plan och Lammets bröllop vid Jesu återkomst.

— ...Frida är således den utvalda och vi har en särskild roll i denna gudomliga plan. Dream Church har fått äran att vara närmaste tjänare till Gud själv, Jesus Kristus, och hans brud. Likt änglarna tjänade Gud, ska vi nu tjäna dem om vi tjänar den gudomliga

familjen i evighet, fortsatte pastor Johan.

— Därför måste ni nu börja tränas i er tjänande roll. I egenskap av apostel har Gud kallat mig till ställföreträdande brudgum tills han kommer åter för att hämta sin brud. Gud har därför gett er den ärefyllda uppgiften att finnas till hands för oss i allt vi behöver, så att pastor Frida på bästa sätt kan fostras in i rollen som Lammets brud innan Jesus kommer tillbaka för att hämta oss alla till den nya, eviga paradisiska skapelsen han förberett för oss.

Därefter avslutade pastor Johan sitt revolutionerande budskap. Cellgruppsledarna tittade förvirrat på varandra. En av de äldre ledarna, Abraham, räckte upp handen.

— Men pastor Johan, hur vet vi att detta är från Gud?

Pastor Johan log lugnt.

— Abraham, du vet väl att Gud alltid har talat till oss genom sina profeter och apostlar. Vi måste bara ha tro och följa hans vägledning genom att lyssna till den Helige Ande som nu talar till oss.

Frida stod bredvid och nickade instämmande.

— Det är en stor ära och ett stort ansvar. Vi måste vara beredda att offra allt för Guds plan.

Genom direktiv från pastor Johan skulle nu alla ledare se till att visionen fick fäste hos varje enskild medlem. Den följande tiden var visionen det enda man samtalade om i cellgrupperna.

Tvivel

Även Fridas cellgrupp fick ta del av det nya budskapet från Gud och högre krav började att ställas på tjejnarnas sätt att leva sina liv. Alla skulle foga sig efter pastor Fridas ideal. Sedan pastor Johan presenterade sin vision hade hon genomgått en stor förändring. Hon kunde snabbt svänga från att vara en omtänksam, empatisk och kärvänlig vän till att bli skrämmande kontrollerande och hotfull. Så länge man höll med henne och följde visionen var man en god kristen och ett Guds barn. Men ifrågasatte man henne, pastor Johan och visionen, var man illojal mot kyrkan, övriga Guds barn och Gud själv. Då fanns ingen nåd sikte förrän man ångrade sin synd och vände om från sitt tvivel. Men, Victoria var som sagt en tuff tjej som inte alltid var så lätt att styra dit man ville. Med sin bakgrund var hon van att tänka själv och hon störde sig därför på att pastor Frida lade sig i deras privatliv för mycket. Efter några veckor märkte hon att stämningen i cellgruppen hade börjat förändrats. Alla försökte vinna pastor Fridas kärlek och fogade sig slaviskt efter hennes vilja och bibeltolkningar. Victoria beslutade sig då för att på egen hand läsa på om klassisk kristen tro, i Bibeln och i respekterade teologers utläggningar och det var då hon på allvar började att tvivla på denna vision. Hon hade också tillbringat mycket tid i bön om klarhet. En kväll, efter ett möte, tog hon mod till sig och närmade sig Salina.

— Salina, jag är orolig. Jag har bett och läst Bibeln, och jag är inte säker på att pastor Johan och pastor Frida har rätt.

Salina skakade på huvudet.

— Victoria, du måste ha tro. Pastor Johan är ju apostel och profet. Han sa ju att Gud alltid talar genom sina profeter och apostlar. Han och pastor Frida vet vad som är bäst för oss.

— Men tänk om de har fel? Tänk om detta inte är Guds vilja? insisterade Victoria.

— Du vet ju vad pastor Frida har sagt: 'Om du tvivlar, så syndar du och tjänar Djävulen'. Du måste be Gud och pastorerna om förlåtelse, svarade Salina övertygat.

— Jag vet, jag blir så förvirrad av allt som blivit sedan pastor Frida började prata om den här visionen. Jag vet inte vad jag ska tro. Pastor Frida har ju alltid talat sanning in i våra liv, men hon är så förändrad nu, försökte Victoria.

— Du måste vara stark. Det är säkert Djävulen som försöker lura bort dig från Gud. Pastor Frida predikade ju om den andliga kampen nyligen. Du minns väl det? Vi kan be tillsammans så att du får den Helige Andes kraft, sa Salina, som också hade genomgått en stor och snabb förändring i sin person.

På kort tid hade hon gått från att vara en blyg och lite vilsen nykomling i denna karismatiska frikyrka, till att bli en förhållandevis självsäker bönekrigare.

— Nej, det är bra, tack. Jag måste få hem nu, svarade Victoria på Salinas förbönsinbjudan.

Salina blev lite stött av hennes svar och gick därför så fort de skiljdes åt direkt till pastor Frida och skvallrade om sin kompis tvivel. Hon kände att det var det enda rätta nu när Victoria höll på att falla i Djävulens klor.

När cellgruppen träffades veckan därpå fick så Victoria en ordentlig utskällning av pastor Frida inför hela gruppen.

— Victoria, dina tankar tjänar inte Gud utan Djävulen. Be om förlåtelse eller lämna oss, sa hon skarpt.

Victoria fick nu känna på hur det var att komma i onåd hos pastor Frida. Hon kände sig förnedrad av den offentliga utskällningen och kände sig pressade att krypa till korset då hon inte kände att någon backade upp henne.

— Jag ber om förlåtelse, sa hon, även om hennes tvivel fortfarande gnagde inom henne.

Isolering

Salina tillbringade mer och mer av sin fritid i Dream church, vilket innebar att hon och hennes föräldrar hade kommit ordentligt på kant med varandra. Hon valde därför att inte berätta allt för mycket detaljer om vad som hände i församlingen. Ibland förklarade hon vad som hade sagts på gudstjänsterna, men det var mer allmänkristna budskap som predikades där. Detsamma gällde bibelskolan, där pastor Frida skötte undervisningen. I dessa mer offentliga forum talades det aldrig om visionen och Guds plan för just denna församling. Detta budskap predikades istället internt bland medlemmarna, i cellgrupper och ledarsamlingar.

Situationen i församlingen eskalerade med tiden och pastor Johan utvecklade någon form av storhetsvansinne, vilket fick honom att själv börja tro på sin uppiktade vision som en gudagiven sanning. Han, pastor Frida och de andra ledarna uppmanade nu även medlemmarna att undvika kontakt med omvärlden och att inte lyssna på utomstående åsikter. Delar av den nya visionen hade oundvikligt nått utanför de slutna sammankomsterna. Kritiska frågor om vad som egentligen skedde vid sidan av de ordinarie gudstjänsterna och bibelskolan började dyka upp. Pastor Johan kallade till ett krismöte bland cellgruppsledarna för att styra upp situationen.

— Vi är Guds utvalda, och världen förstår inte vårt uppdrag, förklarade han.

— Vi måste stå enade. Vi kan inte lita på någon utanför församlingen, inte ens anhöriga tvivlare. Utomstående försöker bara dra oss bort från sanningen, ingen får ta diskussion

med dessa fallna själar. Jag kommer själv att bemöta kritiken och försöka förklara vår ståndpunkt. Guds Helige Ande kommer att leda mig i den uppgiften. Gud är på vår sida, sa pastor Johan övertygande.

Med tiden valde dock pastor Johan stänga ner de offentliga gudstjänsterna, som istället ersattes med samlingar för endast trogna medlemmar—det vill säga de som böjde sig för visionen. Alla andra blev antingen utfrysta tills de bett pastorerna om ursäkt och nåd, eller så blev de uteslutna från kyrkan om de inte redan valt att lämna självmant. Bibelskolan omvandlades till en inrättning för tuktt av bångstyriga och tvivlare, där de tillrättavisades av pastor Frida och andra med visionen lojala lärare.

Efter att Salina skvallrat för pastor Frida om Victorias tvivel, slogs det en kil i de två tjejernas vänskap. Salina började få allt fler förmåner från både pastor Frida och pastor Johan för sin trofasthet. Droppen var när Victoria fick veta att Salina hade blivit utsedd till tärna vid det kommande bröllopet. Inte för att hon var avundsjuk, utan för att hennes eget tvivel hade vuxit sig starkare. Hon kände sig ensam i detta, men en kväll mötte hon Sara, en annan tjej i hennes cellgrupp som också börjat tvivla.

— Victoria, vi kan inte fortsätta så här. Detta känns inte rätt, sa Sara med en bekymrad blick.

Likt Victoria var Sara också en rätt självgående tjej och precis som Victoria kände hon inte heller längre igen den församling hon växt upp i. Ända sedan den dagen pastor Frida läxade upp Victoria för hennes tvivel hade Sara gått och funderat.

Victoria blev förvånad när hon fick höra om Saras tvivel, då hon hittills inte känt att någon i cellgruppen hade ställt sig upp och försvarat rätten att ifrågasätta och tvivla. I sina självstudier hade hon emellertid lärt sig att allt som sägs ska prövas mot Bibeln, även uttalanden från profeter, apostlar och ledare som påstår sig tala för Gud. Således innebär tvivel inte synd, utan är ett verktyg för att bedöma huruvida olika människors påståenden om Guds vilja är riktiga.

— Jag vet, men vad ska vi göra? Om vi lämnar, förlorar vi allt, svarade hon Sara med viss oro i rösten.

Trots sitt tvivel hade hon många av sina närmaste vänner i kyrkan. De senaste åren hade hon satsat allt på församlingen. Likt Salina och alla andra hade hon i Dream Church funnit sin identitet och allt hon tidigare saknat, inte minst kärlek. Hon deltog i gudstjänster, cellgrupper, fritidsverksamheter och hade planerat att börja i bibelskolan nästkommande termin. Men nu hade den omvandlats till en uppfostringsanstalt, så det var ändå inte aktuellt längre. Och detta gällde förövrigt inte bara bibelskolan. Hela kyrkan hade ju blivit som något slags andligt tukthus.

När Sara nu stod framför Victoria med sina tvivel kände Victoria att en börda lyfts från hennes axlar.

— Vi måste söka sanningen, även om det innebär att vi förlorar gemenskapen här, sa Sara beslutsamt.

— Vi har ju varandra.

Victoria nickade sakta.

— Du har rätt. Vi måste våga stå upp för vad vi tror på.

Vägval

Församlingen blev den följande tiden alltmer isolerad från omvärlden, och deras tro på visionen stärktes.

En dag, under en cellgruppssamling, tog Victoria mod till sig, reste sig upp och sa:

— Pastor Frida, jag kan inte längre följa er. Denna vision är inte bibliskt sann!

— Precis, instämde Sara med hög röst.

Pastor Frida svarade skarpt,

— Victoria, vi har ju talat om detta. Dina tvivel är en frestelse från Djävulen. Din synd sprider sig, och nu har Djävulen också fått Sara i sitt grepp på grund av din otro. Kom alla tjejer, vi måste be ut demonerna ur våra systrar här!

Men Victoria och Sara stod fast.

— Vi lämnar församlingen! Vi väljer själva vart vi vill gå. Det är våra liv, ni äger oss inte. Om Gud älskar oss, som ni alltid predikat, så litar vi på att Han ser våra hjärtan och leder oss rätt, till en kyrka där vi får en sund lära och känner frid, inte bara press, hot och rädsla som här. Sedan får ni kalla oss demonbesatta eller vad ni vill, vi har fått nog! sa Victoria bestämt och Sara fyllde i:

— Vi älskar er tjejer och hoppas att ni öppnar ögonen för vad som händer här, hur ni blir manipulerade av era ledare. De vill bara kontrollera era liv för att få er dit de själva vill. De gör sig själva till gudar, och ni betar er som om de vore sådana. Ni dyrkar människor istället för Gud, och det är syndigt om något!

Tjejerna i cellgruppen såg chockerade ut över Victorias tal. Pastor Frida bad Victoria och Sara att omgående lämna hennes hem, då hon menade att deras blotta närvaro spred onda andemakter och riskerade att förorena cellgruppen. Hon lät även meddela att de aldrig skulle sätta sin fot i Dream Church igen, då de nu valt sida och blivit Djävulens barn.

Deras avhopp skapade en kedjereaktion. Fler och fler började ifrågasätta och lämna församlingen. Salina blev kvar, liksom Anna och de flesta andra i cellgruppen som blivit alltför svårt manipulerade. För sin trofasthet hade Anna, likt Salina, blivit lovad en plats som tärna vid Lammets bröllop och hon ersatte nu Victoria som Salinas bästa vän.

Victoria och Sara lämnade församlingen med stolthet men blev försiktiga med att gå med i någon annan kyrklig gemenskap. Det tog lång tid innan de hittade en kyrka de kunde lita på.

Framtiden för Dream Church var nu osäker, och endast tiden skulle avslöja dess öde. Skulle de kvarvarande medlemmarna fortsätta följa pastor Johan och pastor Frida blint, eller skulle fler våga bryta sig loss och söka sanningen?

Pastor Johan fick i alla fall det han ville ha, då han regelbundet tränade upp pastor Frida för att hon skulle vara väl förberedd i sin uppgift som Jesu brud vid hans återkomst och det stundande bröllopet. Pastor Frida såg med stor förväntan fram emot den dagen och församlingen gjorde allt för att som goda kristna tjäna pastorerna med allt som behövdes i förberedelsen. Detta innefattade såväl praktisk hjälp, som materiellt och ekonomiskt. På så vis skulle de förklaras rättfärdiga på domens dag och därmed få äran att tjäna Lammets och hans brud inför Guds tron i den eviga paradisiska saligheten.

Eftertext

När du nu läst denna novell, märker du att berättelsen saknar ett slut. Detta är gjort med avsikt att du som läsare aktivt ska delta i att forma slutet. Precis som Salina, Anna och de andra karaktärerna i novellen står inför en okänd framtid, så lämnas här också ödet för Dream Church öppet för tolkning. Du får nu själv möjlighet att utforska de moraliska och etiska dilemman som kyrkan och dess medlemmar står inför och tänka efter på vilket sätt de olika vägvalen kan påverka deras liv. Victoria och Sara gjorde sina val. Vad tror du händer härnäst? Hur skulle du vilja att historien fortsätter? Skriv ditt eget slut och se hur dina egna idéer och tankar kan forma framtiden för Dream Church.